

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

وَالْفَجْرِ ﴿1﴾

سویند به به به بیان

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿2﴾

سویندم به شه که (هه شهوی کوتایی رهمهزانه
ههندیکش ده شهوی سه تایی مانگی ذی الحجهیه که کاتی
کونگره ی حجه، ههر دوو بونه کوش پیروزن).

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿3﴾

سویند بهو شتانه که هه ها سویند به ههموو نهو شتانه ی
که تاکن (یاخود سویند به شه جووت و شه تاکهکان).

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرٌ ﴿4﴾

به ههموو شهویک کاتیک که پهریت (له سهرئه نجامی
سورانه ی گوی زه ویدا).

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿5﴾

ئایا نه (شتانه شیای نه نیه) که سویندی پی بخوریت، وه بهلگهی
به هیز بیت بو که سیک که نی عهقل و بیرو هوش بیت؟!

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿6﴾

ئایا نه تبینی په ردگاری تو چیکرد به قهومی عاد.

إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿7﴾

هۆزی ( ) که نی پایهی بهرزو کۆلهکهو نیرگهی دریزبوون
(قهومی عاد له شاری ئیره که بالابهرزو تیکسپراو بوون خانووبه
کۆشک و تهلاری گه و بهرزیان دروست دهکرد).

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ﴿8﴾

له سه می نهواندا له هیچ شوینیک، کۆشک و تهلاری وهکو لای نه
دروست نهکراوه.

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿9﴾

ئایا نهتبینیوه قهومی تمود که له دۆل و شیوهکانه بهردیان دهتاشی و
یانگواسته بو ناو قهدی چیاکان و لهوی خانوویان دروست دهکرد.

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿10﴾

هه ها نهتبینی فیرعهونی خاوهنی نههرامهکان، چ کۆشک و بینایهکی
مهحکهمیان وهکو می کۆتی به ویدا.

الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿11﴾

نهوانهی که ههموویان له ولات و شوینهواریاندا ستهمیان بهرپا کردو
خهلکیان چهوسانه .

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿12﴾

خرابه گوناهی زوریان نه .

فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿13﴾

دوای ماوهیهکی دیاریکراو) په ردگاری تو سزاو تولهی کرد به
سهریانداو تهر و تونای کردن.

﴿14﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

بهراستی په ردگاری تو همیشهو به
ستهکاران بسینیت.

﴿15﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

جا کاتیک که په ردگاری، نادهمیزاد تاقي دهکاته و ریزی لی ده
و نازو نیعمهتی بهسه ریزه لیت: (بهخوا وادیاره)
په ردگارم خوشی دهویم و ریزم ههیه لای.

﴿16﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

بهلام کاتیک که تاقي دهکاته رزق و ریزی کمی پی دهبه
لیی دهگریته لی: وادیاره په ردگارم نی خوش ناویت و رقی
لیمهو منی لا سوکه.

﴿17﴾ كَلَّا بَلْ لَأُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

نهخیر نهو شتانه، هیچی وانیه (نه بهخشین مانای ریزو قه، نه
لیگریته مانای بی ریزی و بیقهدریه، بهلکوئیوه (سه رای نهو بیرو
بوچونه چهوتانه) ریزی ههتیو ناگرن و نازی پی ناده.

﴿18﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

هانی که ن که خوراک ببهخشیت به ههزارو نه

﴿19﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

میراتی دهخون و ههمووی دهماشنه (حهقی خزمان و نه دارانی لی
).

وَتُجِبُونَ الْمَالَ حَبًّا جَمًّا ﴿20﴾

مال و سامان و دارایشتان زور خوش ده (رهچاوی حهلال و
حهرام ناکه).

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿21﴾

نه (ههروا دنیااتان بو ناچپته سه)، بهلکو کاتیک دیت که وی
کریت و لاناکو دهدریت به یهکدا.

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿22﴾

په ردگارت دیت و فریشتهکانیش پؤل پؤل (هانتی په ردگاری
مهزن خوی نهبیت کاس نازانیت چونه).

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَى ﴿23﴾

ئهو روژه دوزه هینریت و نیشان دهدریت، جا ئهو روژه
(میزادی بی باوهر) زانیت چ پهندیکی بهسهر خوی هیناوه، به
به خودا هاتنه و پهشیمانیی هیچ سوودیکی نیهو دادی نادات.

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿24﴾

(به کهساسی و ههناسهی سارده) لیت: خوزگه بو ئهم ژپانه
ستپیشکههریم بکردایه.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿25﴾

جا ئیتر ئهو روژه که کو خوا به خهشم و قین نیه له کافران، لهبه
ئه سزایهکیان دهوات که کهس ناتوانیت سزای لهو چهشنه .

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿26﴾

كەسیش وەكو ئەو زاتە (كافرو بئى باوەران) نابەستیتە و بەندیان ناكات.

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿27﴾

(شایانی باسە بە ئیماندارى سەرفەراز لەسە مە (ئەى
نى دل و دەروونی پر له ئارامی (ئەى ئادەمیزادی ژيرو هۆشمە
كە لە تەمەنى كۆتای دنیادا پە رەگارت ناسی و بەجوانیی
تپە ..).

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿28﴾

بگەرێرە بو لای پە (ئەو زاتەى كە تۆى) رازی و
خۆشئود کردوو و لە تۆ رازی و خۆشئووده.

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿29﴾

، بچۆرە ریزی بە (چاکە نازدارو بەرپزەكانمە).

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿30﴾

بچۆرە بەههشته (خۆشه رازاو كهمه).